

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 38. Arnulphi Lexoviensis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII
A. C. 1182.

liarent, & si operam perdidissent, audirent testes atque Acta Romam mitterent, unde Papa, Partibus præsentibus, quibus ut post biennium Romam redirent præceptum, peremptoriam sententiam pronuntiaret.

Postquam Philippus Rex solium conscendit, causam Ecclesiæ Turonensis eodem vigore ac parens ejus defendendam suscepit; quod ex Epistolis, ipsius nomine hac de re a Stephano Abbate S. Genevovæ tum Papæ Lucio III. tum Octaviano & Meliori duobus Cardinalibus, quorum magna Romæ erat auctoritas, scriptis cognoscimus. Nihil autem aliud Lucius Papa in hac causa egit, nisi quod iterum mandata dederit, ut testes in ipsis locis de re ista audirentur. Dies apposita est his Mandatis decima octava Augusti Veronæ; unde sequitur hæc acta esse anno millesimo centesimo octogesimo quarto, quo etiam Papa Rolandum Cardinalem Diaconum creavit.

Steph. Torn.
ep. 107. 108.
19.
Mart. p. III.

§. XXXVIII.

Arnulphi Lexoviensis extrema.

Rob. de
Mon. an.
1182.

Arnulphus Episcopus Lexoviensis, annis & infirmitatibus gravis, ac præterea a Rege Domino suo offensus, dimissa sua Ecclesia privatam vitam degebat. Et primo quidem in Abbatiam de *Mortemer*, Ordinis Cisterciensis in Diocesi

cesi Rotomagensi se se recipere statue- Sæcul. XII.
 rat, quod ex ejus Epistola ad Abbatem A.C. 1182.
 Cisterciensem dispicimus, sed postea, ~~_____~~
 Abbatia S. Victoris Parisiis sibi delecta, *Arnold. ep.*
 & commodis ædibus extructis, anno mil- *fol. 79. 80.*
 lesimo centesimo octogesimo primo il-
 luc se contulit. In Sede autem Lexo-
 viensi successor ei subrogatus est Ru-
 dolphus de *Venneville* Archidiaconus
 Rotomagensis, antea Regis Angliæ Can-
 cellarius.

Arnulphus in Ecclesia Sagiensi edu-
 catus, sub Episcopo Joanne deinde, fra-
 tre suo natu majore, Archidiaconus fuit.
 Tum Joanne Episcopo Lexoviensi, Avun-
 culo suo, anno millesimo centesimo qua-
 dragesimo primo, fatis functo, ipse sus-
 ceptus, Sedem illam annis quadraginta
 tenuit. Anno millesimo centesimo qua-
 dragesimo sexto Crucigeros, secundo
 Hierosolymam proficiscentes, jubente
 Eugenio IV. Pontifice, comitatus est.
 Cum apud Regem Angliæ Henricum II.
 auctoritate valeret, eundem ad recipien- *Gall. Chro.*
 dum Alexandrum III. Papam impulit, *ex Ord. Vi-*
 multumque ad eum S. Thomæ Cantua- *tali.*
 riensi reconciliandum adlaboravit, cui *Sup. Lib.*
 nihilominus deinde suspectus fuit, quod *LXIX.*
 in aula frequens Principi velificari vide- *9. 14.*
 retur.

Postquam munus Episcopale abdicas-
 set, quidam Canonici Lexovienses, Ro-
 mam

Sæcul. XII. mam profecti, eum coram Lucio Papa
 A.C. 1182. accusarunt, quod bona Ecclesiæ suæ di-
 lapidasset, obtinueruntque, ut in hac
 causa Episcopus Abrincensis, Abbas Bec-
 censis, & Abbas Seviniacensis Judices
 constituerentur. Arnulphus vero, cui
 suspecti erant, querelis ad Papam con-
 tra sententiam delatis, effecit, ut nulla
 declararetur. Quod ex Epistola ex se-
 cessu suo ad Pontificem data videmus.
 In Abbacia S. Victoris ut privatum Ca-
 nonicum se gessit, ibidemque sancto fi-
 ne quieuit.

§. XXXIX.

*Scandalum in Abbacia Grestaniensi
 exortum.*

Non nullos Arnulphi Sermones, epi-
 stolasque habemus, quas inter oc-
 currit aliqua, ad Alexandrum III. data,
 attentione digna. Abbaciam Grestanien-
 sem, in Diœcesi Lexoviensi positam, illa
 tempestate Guilielmus Exoniensis, Ab-
 bas ibidem numero quartus regebat; qui
 speciem obtendens, quod bona Mona-
 sterii sui, in Anglia sita, curaret, tantum
 non toto anno in illo Regno, Actiones
 in Judicio prosequens, ceterumque ge-
 nio indulgens, versabatur, nec ab Epi-
 scopo officii sui admonitus acquiescebat.
 Interim vero effrenata licentia in ejus
 Mona-

ep. p. 53. 97.